

AKCE

in.ihned.cz/zahranici

ostrovy. Průvod tedy připomíná hospodářskou a politickou sílu tehdejšího knížectví na moři, ale zároveň i fakt, že Benátky bývaly hlavním městem nejrůznějších spiknutí, intrik, tajných dohod a politických vražd.

Odměna za vraždu

A benátská tajná policie se činila. Před jejími chapadly si nikdo nemohl být jist ani v cizině. K jejímu vybavení patřila po dlouhou dobu například „benátská dýka“. To byla v kovové rukojeti uchycená skleněná čepel, na palec široká a ostrá jako břitva. Vrah takovou dýku vrazil oběti do těla až po rukojeť a vzápětí rukojeť odlomil. Pokožka napadeného se ve chvíli sevřela nad místem vpichu, takže zvenčí to vypadalo jako pouhé lehké škrábnutí. Pitvy se tehdy moc často nedělaly,

a tak zbytku světa trvalo velmi dlouho, než přišel na kloub této benátské specialitě. A pak že benátská sklářská mistřina vyráběla jen skvělá zrcadla!

Strůjcem většiny těchto intrik byla Rada deseti, nejobávanější a nejnebezpečnější ze všech benátských vládních orgánů. Hlavních deset členů této rady volil senát, a to každý rok. Zápisy z tajných jednání rady byly oficiálně zaznamenávány a dochovány se například v tenkém svazčku nazvaném *Secreto Secretissima*, neboli „nejpřísněji tajné“, který je ve Státním archivu v Benátkách. Ví se tedy docela přesně, jak jednání probíhala i co se projednávalo. Přítomní museli dvakrát přísahat na bibli, že neprozradí nic z obsahu jednání, ani to, že se vůbec nějaké takové jednání konalo.

Domácí suché víno se špetkou arzeniku, kapka extraktu bolehlavu do jídla nebo čemeřice přidaná do pití – to byly prostředky, jak rychle a nenápadně sprovodit někoho ze světa. K trávení nepřátel obvykle najímala Rada deseti vrahy z jiného města. Jakmile byl skutek vykonán, jeho vykonavatel dostal odměnu skrze prostředníka. Finance pro podobné účely byly v bohatých Benátkách vždy připraveny. Rada dokonce vedla dvě účetnictví: jedno pro veřejné záležitosti a druhé pro účely „soukromé povahy“.

Za takové situace se Kateřina Cornaro vzdala vlády nad Kyprem jistě docela ráda. A Benátky jí za tuto velkorysost byly náležitě vděčné. Právě na její počest byla v den jejího návratu do Benátek uspořádána velkolepá

regata. Velkodušnost Kateřiny se pak regatou připomíná každoročně.

Najděte si dobré místo

Historická regata dnešních dnů vyplouvá od Riva degli Schiavoni, propluje kolem nábřeží sv. Marka a vpluje do Grand kanálu. Tam teprve se nabízí ta pravá podívaná, protože na loď, veslaře a vůbec všechny účastníky je dobře vidět.

Vepředu plují loď *bissone* – typické dlouhé loď vezoucí stojící šlechtice, kteří za starých časů mívali za úkol vesly umravňovat ty diváky, kteří by snad chtěli narušit pořádek. Jsou tu loď ve stylu 16. století, včetně slavné *Bucintoro*, jež ztělesňuje Benátskou republiku i jejího vládce. Průvod propluje celým kanálem až k nádraží a poté se vrací zpět až téměř k ústí kanálu, k místu zvanému *Ca' Foscari*, kde je na pontonu hlavní tribuna a kde se konají ceremonie vyhlášení vítězů.

Míst na sledování průvodu a závodu je a zároveň není dost. Grand Canal je sice dost dlouhý, ale vyplatí se najít si pozorovatelnu už dopoledne (akce začíná kolem čtyř odpoledne): jednak se na spoustě vhodných míst objeví židličky s rezervacemi (to hlavně u hospůdek), na molech a mostech se stát nesmí (kvůli bezpečnosti), níže položené plácky může během trvání akce klidně zaplavit příliv, nebo je na vyhlédnutém místě prostě nápis *Soukromý pozemek – nevstupovat*.

A že byste v případě potíží přeběhli na jiné, vhodné místo, to si může myslet jen ten, kdo v Benátkách ještě nikdy nebyl – tam se totiž i s dobrou mapou ztratíte už za druhým rohem, nehledě na to, že kanál se přeběhnout nedá. Budete-li mít málo času, může být řešením ne včasný, nýbrž velmi pozdní příchod na akci. Kolem šesté večer toho ti méně zdatní mívají dost a svá místa rádi postoupí dalším zvědavcům.

Prase v roli starosty

Závody veslařů na Grand kanálu jsou pro účastníky stále stejně významné jako kdysi: vyhrát na nich znamená stát se součástí historie tohoto sportu a zároveň součástí historie Benátek. Veslařských závodů se v minulosti

Loď, jež byla navržena výlučně pro Historickou regatu, měla závody učinit atraktivnější. Prvně tu závodila roku 1825. Její tvar je odvozen od gondoly, je však lehčí a rychlejší. V současnosti je loď dlouhá 10,5 metru a její dno je široké pouhých 65 centimetrů.

Větší loď, kdysi používaná pro rybaření, později pro převoz ovoce a zeleniny z ostrovů na trh do města. Jejím typickým rysem je stejný tvar přídě i zádi.